

[Aksel Larsen.]

nende. Til at besvare spørgsmålene havde man engageret den højtærede forsvarsminister, desuden forsvarschefen, admiral Qvistgaard, generalmajor Kragh, hjemmeværnschefen, general Digmann, kontreadmiral Helms, oberst Jorek-Jorkston og redaktør Per Møller, der sufferede de nævnte militære standspersoner. Fra den anden side, om jeg så må sige: den antimilitaristiske side, deltog forstander Svend Haugaard. Man havde under udsendelsen en velforberedt, spontan alarm og krigsmæssig udrykning af panservognsregimentet i Næstved. Det er naturligvis oplysende, at man anser det for nødvendigt, at de, der skulle forsvare militæret, var 7 imod 1, men jeg tror dog nok, at der må kunne opnås enighed om, at det er en temmelig påfaldende skævhed, som en statsinstitution som Danmarks radio og fjernsyn ikke burde kunne tillade sig. Det bliver jo ikke mindre, men mere skævt, når man tænker på, at man som sagt havde indlagt panservognsregimentet i Næstved med en såkaldt spontan udrykning. Den var så spontan, at den foregik om aftenen, så kiggelytterne kunne se den. Man må gå ud fra, at fjernsynet i forvejen havde stillet sine projektører, optagervogne o. s. v. op ved kasernen i Næstved. Jeg kan måske gå hen over det påfaldende i, at medens almindelige fredelige turister ved et skovbryn bliver arresteret, blot fordi man mistænker dem for muligvis at ville have fotograferet, blev fjernsynets fotografer og reportere ikke arresteret. Jeg går ud fra, at forsvarsministeren vil sørge for, at garnisonschefen i Næstved får en røffel, fordi han ikke har sørget for, at fjernsynets fotografer og reportere blev arresteret, samt at de befalingsmænd, der i fjernsynet gav ordre til alarmeren, også får en passende afstraffelse, eftersom det på det strengeste er forbudt at fotograferer militære mål, objekter, delinger o. s. v. herhjemme.

Men bortset fra dette er det, jeg gerne vil spørge den højtærede minister for kulturelle anliggender, om han virkelig synes, det er rimeligt under en udsendelse, der påstås at skulle give befolkningen objektive oplysninger, at indlægge et sådant teater og samtidig sørge for, at diskussionen, hvor meningene skal brydes, føres mellem syv

på den ene side og én på den anden side. Synes den højtærede minister, at dette er rimeligt?

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det kan ikke være den politiske ministers opgave at tage stilling til udsendelser, hvis art og kvalitet henhører under radiorådets bedømmelser og beslutning. Radiorådet er så alsidigt sammensat, at det er i stand til at bære det ansvar, som loven pålægger det, således som jeg allerede har udtalt over for det ærede medlem hr. Rosing.

Udsendelsen „Hvis det sker — hvad sker der så?“ henhører under aktualitets- og oplysningsafdelingens forretningsområde og var tilrettelagt som et eksperiment med indslag af film, spørgetid og reportage. Det er i høj grad påskønnelse værd, at man tilstræber nye veje i formidlingen af oplysning, og jeg er den sidste, der indlader mig på censur over for eksperimentel virksomhed af den art. Det er af den største betydning, at der i radiohuset er humør til at vove pelsen. Det var naturligvis dristigt at lade foretage under udsendelsen en alarmeringsøvelse for soldaterne i Næstved. Det var en øvelse, som obersten og soldaterne samt de øvrige deltagere i studiet i København var fuldkommen uvidende om; derved fik den en god, realistisk karakter og bidrog til udsendelsens saglighed. Hvis den her eller dér har forarget, vil jeg på forhånd være tilbøjelig til at betragte det som et pædagogisk plus. Forstander Svend Haugaard, der deltog i udsendelsen i stedet for redaktør Viggo Knudsen, der havde sendt afbud, fik lejlighed til at udtale sig, og så vidt jeg har forstået, fik han længere reel taletid end de øvrige deltagere.

Aksel Larsen: Hvorvidt det kan bidrage til en udsendelses saglighed, at man vel forberedt laver noget sådant, som man lavede med panservognsregimentet, kan der tvistes om. Jeg skyder ikke på programmedarbejderne i radiohuset; jeg tvivler på, at de har en sådan indflydelse, at de ville være i stand til at få stillet et helt panservognsregiment til rådighed for en sådan udsendelse. Jeg tror faktisk, at ansvaret for det, der foregik den aften i TV, skal søges